

יובל פז

אחרי הניתוח

.1

את ישנה.
אני מציץ מתחת לתחבשת
ורואה איזו צלקת יפה
תהיה לך.

.2

פעם ראשונה קמה
מהמטה בבית החולים.
את לבושה בפיג'מה ירקה
עם חלונות פתוחים.
אני מסתכל פנימה ורואה
איך השדיים שלך מתעוררים
והתחתונים ורדים.

.3

אני מסדר לך רפוד מניר טואלט
ותומך בך בדרך לאסלה.
כמה משמח הפיפי הראשון
אחרי ההרדמה.

.4

שתי פרוסות לחם, גבינה, מלפפון, עגבניה
ביצה קשה, תפוח אדמה, קלמנטנה עיפה.

את מעדיפה לישן.
אני אוכל לבר.

.5

בקור רופאים.
נוגעים כך כאלו את לא שם.
מישהו ממלמל שצריך להשאר עוד לילה להשגחה.
אחות צעירה שואלת:
מה יש מאמי, למה את בוכה?

.6

את מרצת. נושכת שפתים.
יש לי שיטה בזאת,
אני מתרכז חזק
ומעביר אלי קצת מהכאב.

.7

יש מקום. את מבקשת לשכב ליד החלון.
אני מתחנף לאחות הראשית.
היא אומרת: "איי-אפשר להסיע מטות".
טוב שלמנקה לא אכפת לנהג בלילה.
היא מחנה אותך ליד הירח.

.8

ביציאה מבית-החולים
אני מת לשבת אתך בבית-קפה.
כואב לך.
את רוצה הביתה.